

Bea Sallaberry

EUSKARA IRAKASLEA ♦

JAKES LARRE

Aldaira

BIZI BATEAN gutxitan gertatuko da etxe alda baten izari bereko laxante libragarririk, fisikoki, materialki eta emozionalki. Prozesu sinple eta basiko bezain eraginkorra.

Hasteko, ordura arte bizi eta egin izana, dena, perfektuki eta definitiboki sailkatu da.

Armairua oro zolaraino hustu ondoan puskileriek kausitu dute lekua sistematikoki eta pragmatikoki, firurika; zenbaitez harro eta besteez lotsa, gaur zaren hori egin zaituzte oro, alta jujamenduaren eguna heldua zaie.

Badira besagainka despeditzeko piltzarkeriak: ahantzi nahiago diren gertakari eta momentuak, baita gehiegi higatu puskateriak jada enpatxutik bazterturik hobe direnak. Bestalde doaz praktikoak: egunerokoan beharrezkoegiak, esku pean laster izateko gisan behar bezala sailkatu eta etiketaturik kutxetan. Azkenik, denbora hartuz, balde finagoetan poliki apailatu dituzu hainbeste beharrezko ez baina harrotasunez

edota amultsuki ondoan eta memorian gorde nahi dituzunak, urtez urte metatu detaile ezdeusak, iraganezko une, jende eta gertakarien lekuko soilak, behakoz az besarkatu orduko aspaldian airatu hotsak zuretzat bakarrik berpitzarazten dituzten zentzuz bete girgileria kuttunak.

Armairua oro zolaraino hustu ondoan puskileriek kausitu dute lekua sistematikoki eta pragmatikoki, firurika; zenbaitez harro eta besteez lotsa, gaur zaren hori egin zaituzte oro, alta jujamenduaren eguna heldua zaie

Geroxeago da une hunkigarria: prozesu geldiezin eta gorde ezineko denboraren lekuko, edukiontzi bakoitza bere ondoko lekura daramate bihotza urratzeko balet laniznantean. Hustuketak agerrarazi ditu gela huts-hutsak, zuregana iraganeko zorion eta algaren oihartzun hutsala besterik ez dute itzultzen. Ausatzeko denborarik izan balitz –hots, aisia hartzeko denbora bazenu–, negar egingen zenukeen, denboraren ihesari, bezperako on-gaitzei, desagertu guziari.

Zoko-moko oro pruntki torratzean oroitu zara budistek diotenaz: gauzen eta gorputzaren garbitze eta antolatze hasten da pentsamoldeen garbitasuna eta hortik beretik arimarena. Azkenean, metatu zoriz gaitz, ez behar, estropuen purga bat-bateko eta definitiboa, mustuka ukaldika.

Eta azkenean: *klunka*, ordenatutako guzia zigilatuko duen sententzia nola. Armairu elektrikoan argindarra mozteak eragin *klunka* gorra espazio

handiegian paretaz paretara erreferaka erraieraraino heldu zaizu, ezintasunetik libratu beharrean jada. Laster, zarrailuari azken aldikoz bi itzuli emanen badizkiozu ere, atari guziak zabalik ikusarazi nahi lizkizukeen soinu hain partikularra. ■

DANI BLANCO

Kattalin Miner

KAZETARIA

San Mames Barria

ASKO hitz egin da dagoeneko San Mamesen eraberritzeaz, estreinaldiaz; ez ordea nahikoa nire ustez, ez ordea esan beharrezkoak esanda, nire ustez. Askok ikusi ditugu zaleak negarrez, zaleak triste, eta ondoren tristura horri aurre egin nahi zion hainbat erreportaje eta programa “berezi”, San Mames berri horren abantaila eta edertasunak azpimarratuz. Partidaren eguna iritsi arte.

Halako eskandalo baten aurrean hortzak estutzen ditut. Beste aldera begiratu nahi izan dut, eta ezin eutsi aizue! Ze, izan ere, jakin jakingo duzue 212 milioi eurotik gora-

ko kostua izan duela handitasun honek. Milioi horiek Bilboko Udalak, Eusko Jaurlaritzak eta Bizkaiko Foru Aldundiak ordaindu dituztela besteak beste. Dena futbolaren alde, *res publica* balitzan. Eta ez gaizki hartu, zeren pentsatu nahi dut jakinaren gainean gaudela denok, baina nik galdu ditudala protesta denak, kexak, zuzendaria-ri eskutitzak, manifestaldiak. Izan ere, hala ez bada, pentsatzen hasi behar-ko, euskaldunok *besteekin* alde handirik ez dugula, eta geuri ere golazoak sartzen dizkigutela; ederrak. ■

